

(147)

Hermita a 8 diumenge, XI-40

Maria meva ben meva: Acabo en aquest moment de rebre la teva carta d'ahir. He llegit primer el paper del divendres i he quedat perplex quan llejeixo tot seguit la notícia del dissabte de la viudeta aquí de la Mercedes.

Oren que no sé que dir ni escriure. Que farà aquí?

Però és que pot creure que aconseguirà entrar en algun centre d'acoll i en aquix departament? Com pot desenvolupar-se aquí donades les circumstàncies actuals? No hi veig pas solució i menys la que romanquin dies i dies a casa la mare. Però ha fet i la Mercedes se'n donaria compte per a agravar la situació i amb tanta colla de gent. Jo crec que en Juanito pot aconsellar-li que segueixi ací França, però si no resolt la situació en algun centre d'acoll (on són aquí?) li resoldria tot seguit portant-la a un camp i crec que això no és solució bona. Tot el contrari, sino vol venir com la canalleta se li enllangueix com un cirrí. No quedaria altre remei que deixar la França i anar a Espanya tot seguit. Tot menys seguir aquí que seria una cosa sense vergonya i no podem resoldre la cosa nosaltres desgraciadament, cal que prengui tot seguit una resolució i sense perdre temps, perquè si aquesta no es troba en algunes hores, que no cregui pugui sortir en alguns dies, perquè res pot fer la pobre per a guanyar el mos de pa per ella i els seus fills i nosaltres que podem fer? Oren completament res desgraciadament. Així és que al men entendre cal que es decideixi seguidament sense sentimentalismes perquè la situació és prou greu per a seguir dies i dies a la casa de la mare.

Parla amb la Mercedes ben sincerament, sense

por. Explica-li quina es la nostra situació aquí. Que faig jo i l'impossible de refer res. Per cert que nosaltres estem ja prou a l'abisme i no sabem com podrem passar aquest hivern. Quatre dies sense treballar. Tot avui i ahir que neva, la perspectiva es prou clara i segurament que haurém de deixar això si el patís ens neja el menjar imprescindible.

Dir-li que a Espanya i entre tots la situació dels nous queda arreglada. Van allà i uns a Agrament, a Vilanova, a Cervera. Més ben dit ella sap prou bé que l'esperem i faig el que pugui, així com res li pot nuure a ella que no s'ha posat en res.

Dir-li tot això i que desideixin aviat. Se'n farà càrrec tot seguit que no podem abusar d'una bona vençora francesa...

Escriu-me tot seguit i tindrà-me ben al corrent de tot. És ben desesperadora aquesta situació i més pensar que som ben impotents per a donar-li solució. Ah! Si tinguéssim nosaltres una petita habitació solament i el més petit treball que ens permetés portar a la boca de tots un tros de pa, per petit que sigui, seria una altra cosa.

No seria pas a la Mercedes en aquesta. Dir-li tu, que l'legeixi això. Ah! Si pogués viure aquí i resoldre la situació. Res a fer avui.

Petons a tots a la Mercedes, a tots els petits.

Salutacions a Mané

Te'estima, molt i molt el teu Pepe

Si ella va a casa dir-li que digui allò que jo no escric i tot, com estem, no. Val més que la mare ignori el nostre viure i visqui en pau.

Explica'm com ha anat la cosa que la deixessin venir aquí si ha vingut forçosament o li ho ha sol·licitat.